

"ما پیروز می شویم"

بیانیه‌ی اتحادیه‌ی دمکراتیک دانشجویان کرد در خصوص اعتصاب فراگیر زندانیان سیاسی کرد

آزادی نقطه‌ی تقابل سیستم‌های دمکراتیک و توتالیتر و حقوق بشر حوزه‌ی تضاد عمل آن دو است. آن جا که تمامیت خواهی و استبداد وجود داشته باشد حقوق بشر که مبنای آزادی است از محتوی تهی می‌گردد. در طول تاریخ نیز تمامیت خواهان و دشمنان آزادی هیچگاه حاضر به پذیرش دیگری و حقوق وی نبوده‌اند. از همین رو است که جریان‌های تمامیت‌خواه در صدد حذف و سرکوب نیروهای آزادیخواه بر می‌آیند. به جرات می‌توان گفت که انکار و نادیده گرفتن حقوق دگراندیشان و منتقدان و پایمال نمودن این حقوق با استفاده از ابزار قانون و به صورت غیر قانونی از آغاز شکل‌گیری دولت مدرن در ایران تا زمان حاضر جاری و متداول بوده و می‌باشد. در حالی که این امر در تضاد کامل با میثاق حقوق بشر است. منشوری که امضاکنندگان آن موظف به رعایت بوده و عملاً جزو حقوق داخلی ایشان است. جالب آن است که ایران جزو اولین امضاکنندگان آن است. در این میان نیز ملیت‌های ساکن این جغرافیا همواره از بدیهی‌ترین حقوق انسانی خویش محروم گشته‌اند و هرگاه نیز در پی اصلاح بی‌عدالتی موجود و حق تعیین سرنوشت خویش برآمده‌اند، با شدیدترین و غیرانسانی‌ترین نوع برخورد حتی در زمان حاضر و آن هم از جانب حاکمیتی که مدعی اصلاح جهان و دفاع از حقوق ستمدیدگان است روبرو گشته‌اند. به سیاهه این عملکرد باید نابسامانی اوضاع اقتصادی و گسترش روزافزون فقر، بیکاری و... را افزود.

با روی کار آمدن دولت نهم موج سرکوب و ترعیب و زندانی کردن فعالین سیاسی، مدنی، دانشجویی، زنان و روزنامه‌نگاران تشدید گردیده است. بازداشت و زندانی کردن ایشان با تکیه بر اتهامات مبهم و فاقد وجهت قانونی، عدم امکان برخورداری از حقوق زندانیان که به صورت مصرح در قانون اساسی، کنوانسیون‌های بین‌المللی و میثاق حقوق بشر ذکر گردیده است، در کنار ابهامات فراوان در روند رسیدگی به پرونده‌ها و اتهامات ایشان نظیر، گرفتن اقرار در زیر شکنجه و مدت‌های مدید حبس‌های انفرادی که در آن شخص قدرت تصمیم‌گیری درست را از دست می‌دهد در عین حال دادن وعده‌های آزادی و کمک به متهم در جهت تشویق وی به اقرار به جرایم ناکرده، عدم امکان برخورداری از حق دفاع در دادگاه صالح و در حضور هیئت منصفه، صدور حکم نه بر مبنای اقرار متهم در برابر قاضی بلکه بر مبنای نوشته‌هایی که در زیر شدیدترین فشارهای روحی و جسمی از متهم گرفته شده است، دادگاه‌های چند دقیقه‌ای، احکام سنگین، عدم تناسب احکام صادره با جرم و بلاتکلیفی تعداد زیادی از زندانیان سیاسی، جمع‌وسیی از زندانیان سیاسی کرد در زندان‌های جمهوری اسلامی را به اعتصاب غذای نامحدود در راستای بهبود اوضاع زندانیان سیاسی واداشته است.

اعتصاب غذا به عنوان یک تاکتیک مبارزاتی آشتی‌جویانه و با هدف اعلام اعتراض به وضع موجود و دستیابی به مطلوب در دنیای امروز مرسوم است. اعتصاب غذای اخیر زندانیان سیاسی کرد با مطالبات مشخص و با تاکید بر حقوق اساسی زندانیان سیاسی را نیز باید از این زاویه نگریست. متأسفانه در این مقطع نیز حاکمیت با نادیده گرفتن این اعتراض و مطالبات زندانیان، بر خط نقض حقوق بشر و استبداد گام بر می‌دارد.

ما نیز اتحادیه‌ی دمکراتیک دانشجویان کرد با اعلام حمایت قاطع و کامل خود از اعتصاب غذای زندانیان و همچنین مطالبات انسانی و قانونی ایشان، در کنار سایر نهادها و سازمان‌های بین‌المللی و داخلی حاکمیت را از پیامدهای این رفتار تحذیر نموده و خواهان توجه به مطالبات به حق اعتصاب‌کنندگان و بهبود وضع زندانیان سیاسی می‌باشیم.

اتحادیه‌ی دمکراتیک دانشجویان کرد

۱/مهر/۱۳۸۷

<http://www.kurdishstudents.net>